
Obsah mým čtenářům

Dopis mým čtenářům	9
Cesta na Kiribati	12
Z neznámého důvodu	64
Duch jako prazáklad veškeré hmoty	95
Na lovu kachen a zelených mužíčků	110
V zemi zaslíbené?	136
Soumrak bohů	179
Bibliografie	233

Hovořím-li o tomto čtenářském rytmu, jak od roku 1967, kdy jsem vydal svou první knihu, uplynulo tři a půl čtenářské generace. K tomu bylo v roce 1967 šestnáct let, tímto je dnes třicet. Třeba jsem se nikdy čtenářům nestal já tehdy, možná že jste patří k velké skupině mých čtenářů, a teď jste vždy spokojivě připraveni, když se přibližně každé dva roky objeví nová kniha.

Mnoho mladých čtenářů nepochybně narazilo na to, že v každé nové knize dokládám své „staré“ teze nejnovějšími poznatky. To je ovšem vlně nepatří – i věk nejvědeckějších –, že musejí být neustále zavýšeny. Přemýšlám se, že právě v tomto ohledu stojím pokusně před obřadným hodnocením. Pro mé stálé čtenáře jsou základní východiska jasná. Jak mám ale „vybavit“ své nové čtenáře, aby měli i mezi nečtemi a Zemi stále pevnou půdu pod nohama? Svě dřívejší čtenáře nechci nudit, ale ani ty nové nechci nechat jen tak bloudit bez jakéhokoli vodítka.